

[Rytter.]

takket Det radikale Parti baade for Tilslutningen og for Motiveringen, men, som sagt — Motiveringen har jeg ikke kunnet faa Øje paa.

Jeg anbefaler altsaa de under Nr. 5, 6 og 7 paa Dagsordenen opførte Forslag, men ikke de under Nr. 4, 8, 9 og 10 opførte.

Lisbet Hindsgaul: Ved anden Behandling af disse Lovforslag har Udvalgets ærede Ordfører gjort Rede for Udvalgets Arbejde og for den Stilling, som Partierne hver især har indtaget.

Af denne Beretning vil det høje Ting have forstaaet, at hvis vi inden for mit Parti under dette Udvalgsarbejde skulde have næret noget Haab om at trænge igennem med vore Synspunkter paa afgørende og betydningsfulde Omraader, da er dette Haab ikke blevet opfyldt. Men til Trods herfor vil jeg gerne tilføje, at Udvalgets Arbejde helt igennem har været præget af Alvor og Interesse for Sagen. Partiernes Repræsentanter har, hver efter sin Overbevisning, gjort sig de største Bestræbelser for at naa til de bedst tænkelige Levevilkkaar for de uden for Ægteskab fødte og opdragne Børn.

Under Udvalgsarbejdet har mit Parti, selv, om det ikke kan gaa med til de nye og vidtrækkende Principper i denne Lovgivning, søgt at være med i Bestræbelserne for at gavne, ikke alene Børnene som Helhed, men i særlig Grad de ulykkeligt stillede Børn, der savner det Menneskegode, som et Hjem hos en Fader og Moder naturligt maa være. Vi har under Udvalgsarbejdet understreget dette og tilkendegivet, at vi paa det økonomiske Omraade og i de Tilfælde, der ikke griber ind i det lovbeskyttede Ægteskab, er rede til at yde vor Medvirken og Hjælp. Men vi har ikke kunnet fravige den Overbevisning, at Ægteskabet og de i Ægteskab fødte Børn maa have en moralsk og juridisk Beskyttelse, urørlig og urokkelig, i Forhold til de Forbindelser, der knyttes uden for Ægteskab, og de Børn, der fødes uden for Ægteskab. Det er og bliver vort Hovedsynspunkt, og det har været bestemmende for vor Stilling til disse Lovforslag, derunder ogsaa vil Spørgsmaalet om Moderens Forpligtelse til at anmelde Faderens Navn. Det er flygtigt set naturligt, at enhver Moder opgiver Barnefaderens Navn, men Livet former sig jo saa forskelligt for hver enkelt, og Erfaringen viser, hvilke sørgelige, triste og komplicerede Tilfælde der kan opstaa.

Der kan være Tilfælde, hvor en Moder kan se Fremtiden lettere i Møde, naar hun fortier Faderens Navn, og vi mener derfor, hun maa have Ret til at handle her, som det tjener hende bedst, naar hun sørger for sit Barn i økonomisk Henseende.

Paa samme Standpunkt staar vi med Hensyn til Spørgsmaalet om Hemmelighedelse af Moderens Navn paa Rigshospitalet. Jeg kan ikke se rettere, end at man her ogsaa samfundsmæssigt set maa vise Kvinden det Hensyn, som Livsvilkkaar, Erhverv og Familiensyn naturligt kan kræve. Enhver af os i dette høje Ting kender dog Eksempler paa den Ulykke, som Publiceringen af saadanne Tildragelser kan afstedkomme, ikke alene for den paagældende selv, men for de Familier, der er knyttet baade til den ene og til den anden Side, og det er derfor vedblivende min og mit Partis Overbevisning, at havde man bevaret dette Fristed for den gravide Kvinde, kunde det hændes, at baade Moder og Barn i Fremtiden vilde blive bevaret for det, som man nu paa anden Maade søger at skærme disse to Menneskeskæbner imod, nemlig de overhaandtagende kriminelle Aborter.

Under Henvisning til vort Syn paa Ægteskabets Betydning som Samfundsinstitution og paa Ægtefællernes første og største Pligt til at beskytte det fælles Hjem, ogsaa med Hensyn til Forsørgelsespligten, maa vi fastholde det urimelige i, at der i Lovforslaget om Børn uden for Ægteskab § 20, Stk. 5, paalægges Faderen en udvidet Forsørgelsespligt for det uden for Ægteskab fødte Barn. Det er efter vor Opfattelse et forstærket Forsørgerkrav, man her er gaet ind for i Sammenligning med den Forsørgelse, Loven tilsikrer det i Ægteskab fødte Barn; og da der jo i begge Tilfælde kun er Tale om Lovparagraffer, er det min Opfattelse, at her kan en skønmæssig Vurdering af, hvad man muligt vil gøre i Ægteskabet, ikke komme i Betragtning.

Ogsaa om Arvespørgsmaalet har jeg ved første Behandling gjort mine Bemærkninger, og jeg skal derfor kun tilføje, at jeg tror, det foreslaaede nye Lovprincip vil kunne blive Aarsag til Komplikationer og Ulykker for de tusind Hjem, ikke fordi jeg betragter det ud fra et rent økonomisk Synspunkt eller tror, at dette vil spille den største Rolle, men fordi jeg mener, at enten der kan blive Tale om en lille Arv eller maaske om en større Arv, er den økonomiske Interesse for de arvesøgende uægte fødte Børn dog altid stor nok til, at de vil melde sig. Derfor synes jeg ikke, der kan være nogen Tvivl